

רע"פ 8762/14 - כרמל אבו חמד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8762/14

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

כרמל אבו חמד

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 11.12.2014, בעפ"ת
3888-11-14, שניתן על-ידי כב' השופט א' טובי

בשם המבקש:

עו"ד ליאור בר-זהר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' טובי), בעפ"ת 3888-11-14, מיום 11.12.2014, אשר בגדרו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט ג' קרזבום - סג"נ) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בפ"ל 1675-08-13, מיום 28.9.2014.

רקע והליכים קודמים

2. בית המשפט לתעבורה הרשיע את המבקש, על יסוד הודאתו, בעבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שישה חודשים, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה; ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי

עמוד 1

[נוסח חדש], התש"ל-1970.

3. ביום 28.9.2014, לאחר שנשמעו טענות הצדדים לעונש והתקבל תסקיר מטעם שירות המבחן, גזר בית המשפט לתעבורה את דינו של המבקש. בגזר הדין, הודגשה חומרת העבירה של נהיגה בפסילה, אשר מלמדת על מסוכנות לעוברי הדרך וזלזול בהוראות החוק ובהחלטות בית המשפט. צוין, כי לחובתו של המבקש עבר תעבורתי מכביד, והעבירות בוצעו בזמן שעונש מאסר מותנה למשך 10 חודשים ריחף מעל ראשו של המבקש. בנסיבות אלה, נקבע כי אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן, ואין מנוס מלהשית על המבקש עונש מאסר לריצוי בפועל. לקולה, נתן בית המשפט לתעבורה את דעתו לנסיבותיו האישיות של המבקש; להודאתו בכתב האישום; לתוכנו של התסקיר; וכן לתקופת מעצרו של המבקש. בשים לב למכלול הנסיבות, הושתו על המבקש העונשים הבאים: 4 חודשי מאסר, לריצוי בפועל; הפעלת עונש מאסר מותנה למשך 10 חודשים, במצטבר, וסך הכל 14 חודשי מאסר, לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של המבקש; פסילת רישיון נהיגה למשך 10 שנים, והפעלת פסילה מותנית למשך 5 חודשים, בחופף; 12 חודשי פסילה על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו של המבקש ממאסר, לבל יעבור המבקש עבירה מן העבירות בהן הורשע או עבירה לפי התוספת הראשונה או השניה לפקודת התעבורה.

4. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי בחיפה. בפסק דין, מיום 11.12.2014, דחה בית המשפט המחוזי את טענותיו של המבקש, לפיהן בית המשפט לתעבורה התעלם מן האמור בתסקיר שירות המבחן. הודגש, כי בית המשפט איננו כבול להמלצות שירות המבחן, ובנסיבות המקרה אף הובהר למבקש שהבקשה לקבלת תסקיר איננה מלמדת דבר על גזר הדין שיושת עליו. בנוסף, בית המשפט נתן משקל לתוכנו של התסקיר, במסגרת השיקולים לקולה. עוד צוין בפסק הדין, כי שירות המבחן לא נימק כראוי את המלצתו, שלא להשית על המבקש עונש מאסר לריצוי בפועל. גם ברכיב הפסילה לא מצא בית המשפט המחוזי עילה להתערבות, ולפיכך נדחה הערעור.

הבקשה לרשות ערעור

5. במסגרת הבקשה שלפניי, טען המבקש כי עניינו הוא יוצא דופן, ומצדיק כי תינתן לו רשות לערער, באשר הוא מעורר "שאלה אנושית מצפונית ממדרגה ראשונה". בנוסף, נטען בבקשה כי היא מעוררת סוגיה משפטית עקרונית, בדבר הציפייה הלגיטימית שהתפתחה אצל המבקש, כתוצאה מכך שבית המשפט לתעבורה דחה את מתן גזר הדין, פעם אחר פעם, עד להגשת התסקיר. נטען, כי התנהלות זו איננה סבירה. יתר על כן, המבקש מלין על כל שהמשיבה הסכימה לדחיות אלה, חרף עמדתה כי יש להשית על המבקש עונש מאסר לריצוי בפועל. לשיטתו של המבקש, במקרים בהם המשיבה סבורה כי יש להשית על נאשם עונש מאסר בפועל, עליה להתנגד לבקשה לקבלת תסקיר. בנוסף, נטען על-ידי המבקש, כי עונש המאסר שהושת עליו קוטע את ההליך השיקומי המוצלח שעבר, ובכך נפגע האינטרס הפרטי שלו, כמו גם האינטרס הציבורי. מנימוקים אלה, טען המבקש כי יש ליתן לו רשות ערעור, לבטל את עונש המאסר שהושת עליו, ולהסתפק בהארכת המאסר המותנה לצד ביצוע עבודות לשירות הציבור.

דיון והכרעה

6. הבקשה לרשות ערעור מכוונת להתערבות בחומרת העונש אשר הושת על המבקש, לאחר ששתי ערכאות דנו והכריעו בעניין זה. פעמים רבות נפסק, כי השגה על חומרת העונש איננה מצדיקה רשות ערעור "בגלגול שלישי", למעט במקרים נדירים של חריגה מהותית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים (רע"פ 8233/14).

עמוד 2

אללשוילי נ' מדינת ישראל (22.12.2014); רע"פ 8337/14 ברקוביץ נ' מדינת ישראל (12.12.2014); רע"פ 8087/14 אנגנאץ נ' מדינת ישראל (10.12.2014). עניינו של המבקש אינו נכנס בגדר מקרים אלה (השוו לרע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל (26.1.2014); רע"פ 1569/14 קרן פז נ' מדינת ישראל (6.3.2014)), ולהסרת ספק יובהר, כי לא נגרם למבקש עיוות דין וטענותיו אינן מצריכות דיון עקרוני כלשהו. לפיכך, דין הבקשה להידחות.

7. למעלה מן הצורך ייאמר בקיצור נמרץ, כי טענותיו של המבקש הן חסרות בסיס, ודין להידחות גם לגופן. המבקש הורשע בביצוע עבירות חמורות, ולחומרה הגלומה בעבירות אלה מצטרף עברו התעבורתי המכביד. יפים לענייננו דברים שנאמרו בפרשה אחרת, ולפיהם:

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רשיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט. עניינו של המבקש חמור פי כמה, נוכח העובדה שנהיגתו במצב של פסילת רשיונו נעשתה בעת שהיה תלוי נגדו מאסר על תנאי של 12 חודשים בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת רשיון. בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקשת כי מדובר בנאשם המזלזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחובתו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומו של בני הציבור" (רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (26.5.2005)).

בפרט, יש מקום להזכיר, כי בהליך קודם הורשע המבקש בעבירות זהות, ובית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט כ' סעב), כערכאת ערעור, הקל באופן משמעותי בעונשו של המבקש (עפ"ת (חי') 47721-03-10), שכן הוחלט "באופן יוצא דופן לבוא לקראתוולתת לו הזדמנות אחרונה, תוך קביעת עונשים שיבהירו לו כי לא לעולם חוסן וידגישו בפניו שנסיונותיו אינם יכולות לשמש לו לאורך זמן חבל הצלה מענישה ממשית". יש להצר על כך, כי המבקש לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו, ויומה של "הענישה הממשית" הגיע.

8. תסקיר שירות המבחן משמש ככלי עזר חשוב בידי בית המשפט, והוא מסייע לבית המשפט לעמוד, בין היתר, על נסיבותיו האישיות של הנאשם ועל סיכויי שיקומו. אין כל פגם בכך שבית המשפט לתעבורה המתין לקבלת התסקיר, בטרם גזר את עונשו של המבקש. יחד עם זאת, "חרף חשיבותו של תסקיר המבחן, אין בו בכדי לבסס טענת הסתמכות שתהיה ראויה להגנה, ופעמים רבות נפסק כי האמור בתסקיר מבחן מהווה שיקול אחד מתוך כלל שיקולי הענישה" (רע"פ 1623/14 גבארה נ' מדינת ישראל (1.4.2014)). בפרט בנסיבות המקרה דנן, אין למבקש על מה להלין, וככל שהוא פיתח ציפיות, הרי שלא היה לכך מקום מלכתחילה, ואין מדובר בציפיה לגיטימית אשר ראויה להגנה. עניין זה נדון בהרחבה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, ואינני רואה מקום לחזור על הדברים.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ד בטבת התשע"ה (15.1.2015).

ש ו פ ט

עמוד 3

